

БЕНВОЛИО

- А Тибалт какво е?

МЕРКУЦИО

- Повече от котешки княз, мога да ви уверя. О, той е храбър капитан с изящни маниери. Фехтува, както вие пеете някоя песничка, спазва времето разстоянието, размера, взема и *най* - малката пауза, едно, две и три - на гърдите ви: истински губител на копринени копчета, дуелист, дуелист, благородник, от най-първа степен, познава всеки повод за двубой. Ах, безсмъртното *parado! quanto che vuoi!* неговото *най*!

БЕНВОЛИО

- Какво - какво?

МЕРКУЦИО

- Чума да тръгне тия смешни, фъфлещи, превзети фанфарони, с техните нови акценти! "Бога ми, доста прекрасно острие на меч! *о* доста висок мъж, доста прелестна стерва!" - А, не е ли плачевно, велики господарю, че ни оскърбяват тия чудно-странни мухи, тия продавачи на мода, тия *pardonnez-moi*, които държат толкова много на новата форма, че вече не могат да седят удобно на старите скамейки? О, техните *bons*, техните *bons*!

/Близа РОМЕО./

БЕНВОЛИО

- Тук иде Ромео, тук иде Ромео.